

Hüznün Bahçesindeyim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Temmuz 2013

Kıpırtıları bitti artık gönlün,
Bir adım ötesindeyim
Veda denen bu kısır döngünün.
Ömrüm vefa etmedi sana kavuşmaya;
Kavuşmak ne kelime,
Hayalin bile artık haramdır bana.
Bir kez sevmiştim;
Kim bilir belki de çok kere,
Yoksa sevdiğimi mi sandım,
Ve nihayetinde anladım ki,
Sen sadece bir yabancıydın.

Hüznün bahçesindeyim bu gün,
Savrulan yapraklar misali
Akıp gitmekte gözyaşlarım.
Gördüm ki, artık çok geç;
Dinlemese de söylerim her daim;
Ey, gönül artık bu sevdadan vazgeç.

Yılgınım, kırgınım;
Kimsesizim, çok yalnızım;
Oysa kavuşmanın arifesi sanmıştım,
Meğer ne çok yanılmışım.
Tek bir çiçekle geçti ömrüm;
Bir tek gün dahi gülmedi yüzüm.
Sen bir goncaydın,
Ben ise hüznün gölgesindeki güldüm.
Bir güldüm, lakin
Sürgündü zahir,
Ahir ömrüm.

Kavuşamadan soldum,
Bir de baktım ki
Acımasız kaderin oyuncağı olmuşum.
Şimdi ise yitip giden zamanın ardından

Bir başıma kederimi yaşıyorum;
Derinden, ıssız ve çaresiz.
Kelimeler hepten kifayetsiz,
Belki sildim tüm geçmişini
Tek kalemde,
Lakin tüm anılar,
Sessizce yolumu gözlemekte.
Tek şahidi gölgelerdir
Tüm yaşananın,
Karanlık, izbe köşelerde mütemadiyen,
Bitmek bilmeyen nöbetlerde.